

Arrest

nr. 340 006 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 23 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 4 december 2023, diende op 11 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 15 maart 2023 werd verzoeker de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland.

1.3. Op 13 juni 2025 nam de gedelegeerde van de commissaris-generaal een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat)*" (Griekenland). Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 16 juni 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 11/12/2023
Overdracht CGVS: 19/12/2023

U werd op 19 maart 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 14.09 uur tot 16.58 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Mohsen SINDIAN, loco Meester Anna VAN DER MAELEN, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn, geboren te Khan Younis op [...] mei 1991. U verklaart geregistreerd te zijn bij UNRWA. U heeft zes broers en één zus, waarvan twee broers zich reeds in België bevinden en één andere broer in Zweden. Uw beide ouders leven in België.

In de Gazastrook maakte u uw middelbaar niet af en werkte u bij uw vader als metaalbewerker. U verliet de Gazastrook voor de eerste keer in 2014 waarbij uw oudere broer jullie vertrek regelde. Via de tunnels onder Rafah konden jullie de grens oversteken naar Egypte. Vanuit Egypte vluchtte u via verschillende Europese landen om u uiteindelijk in Zweden te vestigen. U kwam in 2014 toe in Zweden en verbleef hier tot 2019 of 2020. U vroeg asiel aan in Zweden en kreeg telkens een verlenging van uw verblijfsrecht tot het niet meer verlengd werd. U reisde terug naar Palestina rond 2019 of 2020 en verbleef daar twee jaar vooraleer u in november 2022 terug naar Egypte vluchtte. U reisde aan de hand van een visum door naar Turkije en verbleef hier 20 dagen. U had geen werk in Turkije en kon uzelf onderhouden met het geld dat uw familie opstuurde.

In december 2022 nam u de beslissing om door te reizen naar Griekenland. U kwam toe in Griekenland op 22 december 2023 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 januari 2023. U wachtte op uw positieve beslissing in het opvangcentrum van Kos en kreeg deze op 15 maart 2023. U werkte nog twee dagen in Kos op een boerderij. U verbleef nog tot 21 maart in het opvangcentrum. Nadat u het opvangcentrum verliet, kon u met de financiële hulp van een vriend uit Zweden een vliegtuigticket kopen om naar Athene te reizen. In Athene verbleef u drie maanden op straat of sliep u in nabijgelegen verlaten gebouwen in Achernon. U werd in uw dagelijkse levensvoorzieningen geholpen door kennissen, mensen rondom de kerk en naburige restaurants. Op deze manier kon u douchen of uw gsm opladen. U zocht ondertussen naar een job en verkreeg deze via een interimkantoor waar u afval recycleerde in een fabriek. Na zes dagen werken wou het interimkantoor uw loon niet uitbetalen en kwam de politie ter plaatse, die u aanraadde om een klacht in te dienen. Uiteindelijk kreeg u een deel van uw loon en spaarde u het geld bij elkaar om Griekenland te verlaten.

Nadat u ongeveer zeven maanden in Griekenland verbleef, vertrok u rond juli of augustus 2023 naar Duitsland. U reisde via België naar Duitsland waar u eerst bij een vriend verbleef om vervolgens naar een opvangcentrum te gaan. Begin december 2023 reisde u naar België en diende u een verzoek om internationale in op 11 december 2023.

U kan niet terugkeren naar Griekenland aangezien u vreest daar geen toekomst op te kunnen bouwen door een gebrek aan medische en financiële hulp. U vreest ook dat u zichzelf niet zou kunnen zijn gezien uw seksuele oriëntatie aangezien u rondom migranten leefde die reeds eerder een andere migrant van de LGBTQI +-gemeenschap lastigvielen.

Ter staving van uw relaas legt u de identiteitskaarten van uzelf en uw vrouw en uw paspoort voor, jullie huwelijksakte en de geboorteakte van uw zoon, alsook uw UNRWA-familieregistratiekaart. Ten aanzien van Palestina legt u ook nog medische verslagen en het vaccinatieboekje neer van uw zoon en foto's van familie en de verwoesting, en een artikel over het overlijden van twee verwanten. Vervolgens legt u uw Griekse verblijfskaart en reisdocument neer. Ten slotte legt u nog een psychologisch attest neer dat dateert van 25 mei 2025 en een kopie van uw Zweedse verblijfskaart.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd geen bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) haalt u aan dat u met nierproblemen kampt (DVZ, Bijkomende vragen M-status Griekenland). U beaamt dit ook tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud op 19 maart 2025, p. 3 en 4).

Voorts verklaart u dat u reeds een behandeling kreeg voor nierstenen en dat u enkel nog sporadisch pijnstillers neemt (NPO, p. 4). U legt geen documenten neer die deze medische problemen kunnen ondersteunen. Desondanks wordt u aan het begin van het persoonlijk onderhoud extra pauzes aangeboden (NPO, p. 2). Uit uw verklaringen blijkt ook dat u reeds langer psychologische problemen heeft (NPO, p. 4). U was voor het persoonlijk onderhoud nog niet naar een psycholoog gegaan in België maar u legde nadien een psychologisch verslag neer. Dit heeft slechts een beperkte bewijswaarde, wat verderop wordt besproken. U

verklaarde echter aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat u zich mentaal en fysiek in staat voelde om het interview af te leggen (NPO, p. 3). Nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud bleek dat u niet in staat was om vragen te begrijpen en er naar behoren op te antwoorden. Gelet op wat voorafgaat, kan u in de gegeven omstandigheden redelijkwijls worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn en die werden toegevoegd aan het administratief dossier (Eurodac Search Result, dd. 11 december 2023; schrijven van het Ministry of Migration & Asylum, Hellenic Republic, dd. 31 januari 2024 en verklaringen DVZ, dd. 15 december 2023, vraag 23) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO, p. 10).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden,

door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigen van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van

werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. U verklaart dat u in Athene naar een interimkantoor ging maar dat u niet uw volledige loon verkreeg na zes dagen te werken (NPO, p. 15). U toont aan dat u meermaals in staat was om een job te verkrijgen door mensen aan te spreken – zoals in Kos - of naar een interimkantoor te stappen (NPO, p. 15). Aangezien u bij een interimkantoor werk verkreeg, was u ook in het bezit van een AFM – wat u ook bevestigt (NPO, p. 19). Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van eerder beperkte aanvaringen met de werknemers van het interimkantoor (NPO, p. 15), moet vooreerst worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U verklaart dat de politie ter plaatse kwam om de situatie te bedaren en u adviseerde om een klacht in te dienen (NPO, p. 15). U diende geen klacht in waardoor u niet de nodige stappen ondernam om geholpen te worden.

Met betrekking tot uw huisvesting woonde u drie maanden lang op straat of in verlaten gebouwen (NPO, p. 11). Gevraagd welke stappen u ondernam om uw huisvesting te verbeteren, verklaart u hulp te hebben gezocht bij organisaties (NPO, p. 12). Deze organisaties konden u niet helpen met uw huisvesting. Gevraagd of u dan naar organisaties ging die zich specifiek focussen op huisvesting, verklaart u het enkel aan kennissen te hebben gevraagd en dat u verder niets kon vragen aangezien u de taal niet kende (NPO, p. 12). Er dient te worden opgemerkt dat u geen bijkomende stappen ondernam om uw huisvesting te verbeteren ondanks dat u wel de zelfredzaamheid had om naar een interimkantoor te gaan in Griekenland.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen (NPO, p. 17).

Waar u aangeeft medische problemen te hebben gehad in Griekenland zoals tandpijn, maagzuur en nierproblemen, verklaart u geen medische hulp te hebben gezocht aangezien u niet wist waar u heen moest (NPO, p. 16). U nam dus beperkte stappen om uw rechten te doen gelden aangezien u zelf geen hulp ging zoeken en geen stappen ondernam om uw AMKA te registreren (NPO, p. 14). U stelt dat u veel geld zou moeten betalen – EUR 800 of 1000 – om een AMKA te bekomen (NPO, p. 15).

Dit is echter slechts een blote bewering. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. U legt overigens ook geen documenten neer van uw nierproblemen die u sinds uw verblijf in Zweden heeft, waardoor uw concrete nood aan doorgedreven medische zorg niet aannemelijk is (NPO, p. 3 en p. 4).

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical

centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

U haalt ook psychologische problemen aan door uw tijd in Griekenland (NPO, p. 4). U zocht in Griekenland echter niet naar psychologische hulp (NPO, p. 4). Hierbij aansluitend uit u ook een vrees om terug te keren naar Griekenland in verband met uw seksuele oriëntatie (NPO, p. 18). U zocht echter nogmaals zelf geen hulp bij organisaties die zich toespitsen op de LGBTQI+-gemeenschap, om u verder te ondersteunen (NPO, p. 18). Gevraagd waarom u geen hulp zocht, verklaart u de organisaties niet te kennen. Gevraagd waarom u dan online – met uw gsm - niet zocht naar dit soort organisaties verklaart u het niet te weten (NPO, p. 18). U kwam ook zelf nooit in de problemen door uw geaardheid in Griekenland (NPO, p. 18). U betreft uw vrees overigens enkel op bepaalde migrantengemeenschappen in Griekenland, niet op de Griekse samenleving in het algemeen (NPO, p. 18).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De vaststelling bovendien dat u relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U verliet het kamp rond 21 maart 2023 en verbleef slechts drie maanden in Griekenland vooraleer u doorreisde naar Duitsland (NPO, p. 11 en p. 12).

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw ADET nog geldig is tot 14 maart 2026. Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in [EU-lidstaat die bescherming verleende] geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegt kunnen niet tot een andere appreciatie leiden. De documenten met betrekking tot Palestina, uw Griekse identiteitsdocumenten en uw Zweedse verblijfskaart staan hier niet ter discussie. Voorts legt u een psychologisch attest neer van "Doctoorc.com" waar u om de tien dagen een online sessie volgde en waarin een ernstige depressie werd vastgesteld. Uit het attest kan niet blijken dat het om gecertificeerde psychologe gaat. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt niet dat deze bewuste psycholoog – R.D - de kwalificaties heeft om een zware depressie vast te stellen bij patiënten. Op haar profiel op doctoorc.com is enkel zichtbaar dat ze psychologische problemen behandelt. Het is voorts ook opmerkelijk dat er na zo'n zes (vanaf 25 maart 2025 om de tien dagen) sessies reeds een

ernstige depressie werd vastgesteld. Het is ten slotte ook opmerkelijk dat u sinds uw verblijf in Zweden psychologische hulp verkreeg maar hier geen documenten van kan neerleggen. Het attest heeft dus een uiterst beperkte bewijskracht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland en u bijgevolg niet naar Gaza mag worden teruggeleid.”

2. De rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

2.2. Over het verzoek tot heropening van de debatten

Verzoeker dient op 5 december 2025 een verzoekschrift tot heropening van de debatten in en steunt zich hiervoor op “artikel 772 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek”. Het verzoek strekt ertoe “een open brief van 19 november 2025” van “11 Griekse middenveldorganisaties” waarbij kritiek wordt geuit op de COI Focus “GRECE AIDE AUX MIGRANTS” van juli 2025 vooralsnog te betrekken in de beoordeling van het beroep.

Voormeld artikel 772 bepaalt het volgende: “Indien een verschijnende partij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt, kan zij, zolang het vonnis niet uitgesproken is, de heropening van de debatten vragen.”

De Raad stelt evenwel vast dat de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde open brief dateert van 19 november 2025, de terechtzitting van 28 november 2025 en verzoeker in haar verzoekschrift niet aantoonde waarom het niet mogelijk was het stuk dat dateert van voor de terechtzitting ter terechtzitting neer te leggen.

Bijgevolg worden de debatten niet heropend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Vooreerst stelt verzoeker dat de discretionaire bevoegdheid van artikel 17.1 van de Dublin III-Verordening dient te worden toegepast.

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat hij eerder in een toestand van verregaande materiële deprivatie terecht kwam, volledig los van zijn persoonlijke keuze of wil.

Hierbij wijst verzoeker op de algemene precaire situatie van begunstigden om internationale bescherming die blijkt uit onder meer het RSA-rapport van 2025.

Verzoeker wijst op zijn bijzondere kwetsbaarheid ten gevolge van zijn LGBTQ-profiel alsook zijn psychologische problematiek. Bovendien heeft verzoeker ook problemen met zijn zoontje, die hemofilie heeft en moet behandeld worden. Verzoeker stelt verder dat zijn familieleden zich in België bevinden.

Verzoeker herneemt zijn verklaringen met betrekking tot zijn problemen op het vlak van huisvesting, en toegang tot werk.

In een tweede en derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU-handvest.

3.1.2. Op 28 oktober 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer. Hierin wordt het volgende gesteld:

“Op 15 oktober 2025 werd volgende informatie door de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Commissarisgeneraal bezorgd: verzoeker werd op 25 september 2025 gecontroleerd op de luchthaven van Zaventem door de douane toen hij het land binnenkwamen op een vlucht vanuit Caïro (Egypte), in het bezit van zijn Griekse verblijfsvergunning (ADET) en reispas. Hieruit blijkt eveneens dat verzoekers paspoort op 15.07.2025 werd afgestempeld in Roissy CG (de luchthaven Aéroport Paris-Charles de Gaulle (Roissy CDG)) en op 18.18.2025 in Egypte.

Deze informatie duidt erop dat verzoeker in staat is en de financiële middelen heeft om te reizen, en verzoeker aldus in staat is de nodige stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien bij een terugkeer naar Griekenland, zoals reeds in de bestreden beslissing op goede gronde gronden wordt uiteengezet.”

3.1.3. Op 14 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer. Verzoeker legt zijn redenen uit waarom hij naar Egypte ging, namelijk om zijn moeder bij te staan die dringende medische zorgen nodig had. Ook hoopte verzoeker zijn vrouw en zoon te zien. Zijn reis naar Egypte is geen bewijs van zijn zelfredzaamheid. Hij kreeg eenmalig hulp om deze reis te maken. Verzoeker voegt de volgende documenten:

- 1. Vliegtickets;
- 2. Paspoort verzoeker en moeder;
- 3. Foto zieke moeder;
- 4. Medisch dossier moeder;
- 5. Medisch dossier moeder;
- 6. Overlijdensattest neef;
- 7. Psychologisch rapport verzoeker.

3.1.4. Op 18 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer met betrekking tot de algemene situatie in Griekenland.

Inventaris der stukken:

“1. Verslag Ulysse juni 2024

2. ASYLUM INFORMATION DATABASE (AIDA), GREEK COUNCIL ON REFUGEES en EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES, ‘Country Report Greece, Update on 2024, september 2025’, https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf.

3. E-nomothesia.gr, ‘Nieuw wetsvoorstel over illegal immigratie in publieke conulstatie’.

3.1.5. Op 24 november 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer waarin de volgende landeninformatie wordt gevoegd:

- AIDA/ECRE, “Country Report: Greece. Update 2023” van 24 juni 2024;
- AIDA/ECRE, “Country Report: Greece. Update 2024” van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” van september 2024;
- RSA/PRO ASYL, “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van maart 2024;
- RSA, “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van april 2025;
- Europese Commissie, “Communication on the status of migration management in mainland Greece” van 4 april 2025;
- Cedoca, “COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior” van 17 september 2025;
- Pressemitteilung Bundesverwaltungsgericht nr. 30/2025 van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing 2BvR 1425/24 van 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

Het betoog in het verzoekschrift omtrent de weigering van de toepassing van de discretionaire bepaling van de Dublin III-Verordening, is niet dienstig gezien deze situatie hier geen toepassing vindt.

3.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 15 maart 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 14 maart 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 20 april 2028 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, antwoord Griekse asielinstanties van 31 januari 2024; Documenten, stuk 5, nr. 2). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024, p. 13; AIDA/ECRE-rapport *“Country Report: Greece. Update 2023”*, van juni 2024, p. 243) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 15 maart 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

3.3.2. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, "*Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*", gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM"*,
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt"*,
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken"*.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak"*;
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid"*;
- *"Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"*.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit

een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.4. Verzoeker, een vierendertigjarige man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en neergelegde attesten kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker op zijn psychologische problematiek en het feit dat hij tot de LGBTQ-gemeenschap toebehoort. Wat diens psychologische problemen betreft, merkt de bestreden beslissing vooreerst terecht het volgende op:

“Voorts legt u een psychologisch attest neer van “Doctoorc.com” waar u om de tien dagen een online sessie volgde en waarin een ernstige depressie werd vastgesteld. Uit het attest kan niet blijken dat het om gecertificeerde psychologe gaat. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt niet dat deze bewuste psycholoog – R.D. - de kwalificaties heeft om een zware depressie vast te stellen bij patiënten. Op haar profiel op doctoorc.com is enkel zichtbaar dat ze psychologische problemen behandelt. Het is voorts ook opmerkelijk dat er na zo'n zes (vanaf 25 maart 2025 om de tien dagen) sessies reeds een ernstige depressie werd vastgesteld. Het is ten slotte ook opmerkelijk dat u sinds uw verblijf in Zweden psychologische hulp verkreeg maar hier geen documenten van kan neerleggen. Het attest heeft dus een uiterst beperkte bewijskracht.”

Bijgevolg kan bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoeker werkelijk aan een ernstige depressie lijdt. Zelfs al werd aangenomen dat verzoeker lijdt aan een (ernstige) depressie, toont hij niet aan dat dit hem op zodanige wijze beperkt dat hij zich niet staande kan houden en zijn rechten kan doen gelden in Griekenland. In zijn aanvullende nota van 14 november 2025 zie punt 3.1.3.) voegt verzoeker een nieuw attest van dezelfde psycholoog als diegene die wordt vermeld in de bestreden beslissing (aanvullende nota verzoeker I, nr. 7). Gezien de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing omtrent deze psychologe, kan hieraan bezwaarlijk waarde worden gehecht.

Voorts kan niet blijken uit het loutere feit dat verzoeker behoort tot de LGBTQ-gemeenschap dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de context van Griekenland.

Tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakte verzoeker ook gewag van een nierproblematiek. Voorts verklaart verzoeker dat hij reeds een behandeling kreeg voor nierstenen en dat hij enkel nog sporadisch pijnstillers neemt (Bijkomende vragen M-status Griekenland, stuk 7; notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Verzoeker legt geen documenten neer die deze medische problemen staven.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn

status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker slaagt er *in casu* niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

3.3.5. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstrekt zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

3.3.6. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 15 maart 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, CEDOCA aanvraag derde landen van 30 januari 2024; Documenten, stuk 5, nr. 2). Verzoeker vertrok naar eigen zeggen ergens in juli of augustus 2023 uit Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag 33). Verzoeker verbleef slechts 4 dan wel 5 maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Nochtans is er geen enkele reden om aan te nemen dat verzoeker niet beschikt over de capaciteiten om een leven op te bouwen in Griekenland. Zo was verzoeker in staat om op korte termijn meerdere jobs te vinden (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14-15). In Zweden werkte verzoeker en was hij in staat om zijn eigen woonst te huren (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8-9). Ook reisde verzoeker naar Duitsland om te trachten werken voor Amazon (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13). Verzoeker geeft blijkt van een hoge mate zelfredzaamheid die nog meer wordt benadrukt door het feit dat verzoeker tijdens zijn verblijf in België heen en weer naar Egypte reisde om zijn moeder te bezoeken (aanvullende nota CGVS I). Verzoeker poneert in zijn aanvullende nota van 14 november 2025 dat hij voor deze reis éénmalige financiële hulp kreeg, maar dit betreft een blote bewering van verzoeker die geenszins wordt gestaafd middels enig bewijsstuk. Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn familie hem geld opstuurde in Griekenland, hetgeen impliceert dat hij meer dan één keer financiële steun ontving (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14).

Het bijzonder korte verblijf van verzoeker, gepaard met het voorhanden zijn van een hoge mate van zelfredzaamheid en het ontbreken van een bijzondere kwetsbaarheid, leidt op zich al tot de conclusie dat verzoeker geen ernstige poging ondernam om in Griekenland zijn leven op te bouwen. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat verzoeker, al dan niet met behulp van overheidsinstanties en hulporganisaties, zich niet staande zou kunnen houden in Griekenland.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te

bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

3.3.7. Waar verzoeker gewag maakt van problemen verband houdende met zijn LGBTQ-identiteit, merkt de Raad op dat verzoeker hiervan geen enkel concreet probleem ondervond (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 18). Bovendien zocht verzoeker zelf geen hulp bij organisaties die zich toespitsen op de LGBTQ-gemeenschap om hem verder te ondersteunen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 18). Bovendien betreft verzoeker zijn hypothetische vrees enkel op bepaalde migrantengemeenschappen in Griekenland, niet op de Griekse samenleving in het algemeen. Er kan dan ook bezwaarlijk worden voorgehouden dat verzoekers seksuele identiteit een barrière vormt om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland.

3.3.8. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.3.9. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP